तस्माच्चौरस्याप्युपकारिणः श्रेयश्चिन्त्यते। किं पुनर्न शरणागतस्य। अपि चायं तैर्विप्रकृतो ऽस्माकमेव पुष्टये भविष्यति तदीयरन्ध्रदर्शनाय चेति। अनेन कारणेनायमबध्य इति। एतदाकर्ण्यारिमर्दनो ऽन्यं सचिवं वक्रनासं पप्रच्छ। भद्र साम्प्रतमेवं स्थिते किं कर्तव्यं। सो ऽब्रवीत्। ५ देव अबध्यो ऽयं। यतः।

शत्रवो ऽपि हितायैव विवदन्तः परस्परं।
चौरेण जीवितं दत्तं राक्षसेण तु गोयुगं ॥१९८॥

अरिमर्दनः प्राह। कथमेतत्। वक्रनासः कथयति। अस्ति कस्मिंश्चिदधिष्ठाने दरिद्रो द्रोणनामा ब्राह्मणः प्रतिग्रहधनः सततं विशिष्टव १० स्त्रानुलेपनगन्धमाल्यालङ्कारताम्बूलादिभोगपरिवर्जितः प्रवृद्धकेशश्मश्रुनखरोमोपचितः शीतोष्णवातवर्षादिभिः परिशोषितशरीरः। तस्य च केनापि यजमानेनानुकम्पया शिशुगोयुगं दत्तं। ब्राह्मणेन च बालभावादारभ्य याचितघृततैलयवसादिभिः संवर्ध्य सुपुष्टं कृतं। तच्च दृष्ट्वा सहसैव कश्चिच्चौरश्चिन्तितवान्। अहमस्य ब्राह्मणस्य गोयुगमिदमप १५ हरिष्यामि। इति निश्चित्य निशायां बन्धनपाशं गृहीत्वा यावत् प्रस्थितः। तावदर्धमार्गे प्रविरलतीक्ष्णदन्तपङ्क्तिरुन्नतनासावंशो प्रकटरक्तान्तनयनोपचितस्नायुसन्ततिर्नतगात्रः शुष्ककपोलः सुकृतकृतवद्धपिङ्गश्मश्रुकेशशरीरः कश्चिद्दृष्टः। दृष्ट्वा च तं तीव्रभयोत्त्रस्तो ऽपि चौरो ऽब्रवीत्। को भवानिति। स आह। सत्यवचनो ऽहं ब्रह्म २० राक्षसः। भवानप्यात्मानं निवेदयतु। सो ऽब्रवीत्। अहं क्रूरकर्मा चौरः। दरिद्रब्राह्मणस्य गोयुगं हर्तुं प्रस्थितो ऽस्मि। अथ जातप्रत्ययो राक्षसो ऽब्रवीत्। भद्र षष्ठान्नकालिको ऽहं। अतस्तमेव ब्राह्मणमद्य भक्षयिष्यामि। तत् सुन्दरमिदं। एककार्यावेवावां। अथ तौ तत्र गवैकान्ते कालमन्वेषयन्तौ स्थितौ। प्रसुप्ते च ब्राह्मणे तद्भक्षणार्थं २५ प्रस्थितं राक्षसं दृष्ट्वा चौरो ऽब्रवीत्। भद्र नैष न्यायः। यतो गोयुगे